

TÉMA MĚSÍCE

PRÁZDNINY VE ŠKOLE? KDEPAK!

Rekonstrukce školy začala

foto -lč-

Zatímco v pátek 28. června dopoledne opouštěli školu hlavním vchodem poslední žáci s vysvědčením v ruce, vchodem zadním začali vcházet stavební dělníci se svým nářadím, nástroji i stroji. Po dvou letech příprav byla zahájena tolik nutná oprava, rekonstrukce a modernizace hlavní školní budovy včetně změny čtyř kmenových tříd na odborné učebny. Všechna patra budovy navíc propojí venkovní výtah.

Kromě nových učeben a výtahu získá škola kvalitní připojení k internetu ve všech třídách a strukturovaná kabeláž propojí Neorondel s hlavní školní budovou. Tato investiční akce je spolufinancována prostřednictvím ITI z Evropského strukturálního fondu a Ministerstva pro místní rozvoj. Ale to ještě není všechno, jak by řekl v televizní reklamě. Do konce prázdnin vznikne v prostorách jídelny a kuchyně zcela nové zázemí pro vedení školy – velká sborovna, pracovní ředitelky a jejich zástupců, kancelář hospodářky a účetní včetně pracovní výchovného poradce a školního psychologa. Ale to pořád není všechno. Současně s tím se v každém patře probourají dveře do výtahu, připraví se páteří rozvody elektrického vedení a strukturované kabeláže a vymění se „stoupačky“. Ve třetím patře začne přestavba kmenových tříd a rekonstrukce záchodů a umývárny. A to by tak přes prázdniny bylo všechno.

Nejen vedení školy, ale i rodiče a žáci si už chtěli zvyknout na to, že stavební práce budou probíhat i během školního roku. Harmonogram prací počítá s maximální ohleduplností k výuce, ale letní prázdniny jsou krátké nejen pro děti, ale i pro stavbu. Systém částečného uzavírání částí školy si vůbec nezadá s kultovním filmem *Kulový blesk*. „Podařilo se nám uspořádat výuku v hlavní budově tak, aby mohlo být pro stavbu uzavřeno deset tříd. Zhotovitel navíc přislíbil přepažení chodby tak, aby

zde děti i stavba měly svůj vlastní koridor,“ doplňuje ředitelka školy Ivana Pekárková. „Prázdniny zase strávíme na „malte“, ale už jsme si zvykli,“ dodává s úsměvem její zástupkyně Kateřina Lindová.

MODERNIZACE V PLNÉM PROUDU

První prázdninový den by žáci svou alma mater nepoznali. Chodby kryjí filcové koberce a celou budovou se nese vlezlý hluk sbíječek. Paní ředitelka se tísni u malého počítačového stolu a jinak místnost zeje prázdnotou. Snad jen kanceláře jejich zástupců a paní účetní se dají ještě nazvat pracovními. Ale i zde utichne během týdne zvuk klávesnic počítačů. Rekonstrukce elektroinstalací a stoupaček se týká skutečně každé místnosti ve škole. Zároveň všechny třídy, kabinetů a kanceláří propojí strukturovaná kabeláž a internetová konektivita. „Díky kvalitnímu připojení k internetu a hlavně síťovému propojení celé školy postoupí výuka všech předmětů o krok výš a plně se využijí nové tabule s dataprojektorem umožňující skutečně interaktivní práci s moderní

SLOVO STAROSTY

Milí čtenáři,

léto má snad pro každého z nás zvláštní kouzlo. Ve vzduchu je cítit zvláštní závan prázdninové svobody a příslib dobrodružství. Moc bych si přál, aby všechny líbeznické děti měly dva měsíce prázdnin nabité zážitky a nasbíraly do své osobní zážitkové klenotnice co nejvíce formujících momentů. Cením si toho, že se pro malé líbeznické skauty pořádají každé léto tábory bez telefonů, bez elektřiny i tekoucí vody. Je to pro ně mimořádná škola života. A stejně tak si cením hned několika příměstských táborů, které obec podporuje a které nabízejí dětem pestrý prázdninový program.

Tolik lehké prázdninové zastavení. Obec letos v létě zažívá pravý opak toho, co by bylo možné vylíčit jako odpočinek. Snad žádné jiné léto v historii nepřineslo tak horečné stavební aktivity. Dokončuje se nový pavilon školy a my odpočítáváme nervózně každý den do otevření. Jde o nejnákladnější a také nejnáročnější stavbu posledních let. Nedovedeme si představit, že by se v novém objektu od 2. září nezačalo učit. Tím spíš prožíváme každou komplikaci na stavbě a každý den sledujeme, kolik z mnoha otevřených kapitol se podařilo uzavřít nebo alespoň postrčit do finále. K tomu se dokončuje rekonstrukce sběrného dvora, a aby toho nebylo málo, běží stavba hasičárny a zázemí technických služeb. Dohromady je to nejméně deset náročných a složitě zodpověditelných otázek denně. Příklad? Co máme dělat, když archeologický průzkum pod hasičárnou zdrží práce o 14 dnů? Co dělat, když se stará zídka, která má být podle projektu pevná jako Slapská přehrada, drolí v ruce jako perník? Nehodlám si ale stěžovat. Pevně věřím, že na konci bude dobré a užitečné dílo. Kéž by navíc dělalo lidem v obci radost. K tomu všemu jsme se ale museli pustit do rekonstrukce historické budovy školy. Hliníkové elektrické rozvody z padesátých let nám nedaly na vybranou. Několikrát jsme v průběhu roku museli řešit drobné kritické situace. Není úplně normální, když zjistíte, že se od elektroinstalace mírně zahřívá zeď. Od řemeslníků se teď dozvíme, že vůbec nechápou, jak v té budově elektřina vůbec mohla fungovat. Když se ale musíte pustit do kompletní rekonstrukce elektroinstalace, bylo by proti zdravému rozumu neudělat rovnou další nezbytné úpravy. Výsledkem je investice přesahující 40 milionů korun. I s pomocí dotace ve výši 13 milionů korun je to další velká investice do školy. Pořád jsem ale přesvědčen, že jde nejen o nezbytné, ale i správné rozhodnutí. Investice do dětí a do vzdělání je na prvním místě v každé dobré rodině a stejně tak i v obci. Určitě je lepší, když budou po horších silnicích jezdit vzdělání lidé, než kdybychom pro hlupáky stavěli silnice z alabastru. Úprava pražských a panelových cest tak musí ještě počkat. Na všechno zároveň peníze opravu nejsou a nezbyvá než rozhodnout, co je potřebnější a důležitější. To je naše odpovědnost. A za odměnu máme opravdu náročné pracovní léto.

Tím více vám přeji, abyste si našli chvíli na odpočinek a na jiné než pracovní myšlenky.

Váš starosta

Číslo měsíce: 14 – tolik dveřních křídel šíře 90 cm prosíme na chvíli půjčit do staré budovy školy.

Dokončení na straně 3

i ROZHOVOR

NEJRADĚJI MÁM TICHOU SVÉ ZAHRADY

Vladimír Havlíček je český dirigent a hudební skladatel. Je absolventem Státní konzervatoře hudby v Praze a Berklee College of Music v Bostonu. Jako aktivní instrumentalista procestoval velkou část Evropy a byl angažován v předních symfonických orchestrech. Od roku 1995 se již věnuje pouze dirigentské a skladatelské činnosti. Povídali jsme si o jeho bohaté kariéře i současném působení a životě v naší obci, kde žije již 40 let.

Na Wikipedii jsem se dočetl, že vaši hudbu lze jejím charakterem zařadit ke klasicistně-romantické syntéze s „odpovědným“ přístupem k soudobým kompozičním technikám. Co si pod touto definicí má člověk představit?

Umění obecně vždy bylo a má být obrazem své doby. Každá umělecká epocha, kterou lze i chronologicky zařadit do vývojové linie vedoucí až do dnešní doby, měla svoje estetické zásady a podmínky. V nich pak svá díla tvořily generace umělců, kteří ovšem s postupující dobou daná kritéria prohlubovali i přetvářovali. Vlastně vyšlapávali cestičku k nové epoše, jež měla opět svoje estetické zásady a podmínky tvorby. Doby trvání jednotlivých epoch se ale postupně zkracovaly. Dnes žijeme v době překotného tvůrčího zmatku, kterou možná jednou budoucnost nazve epochou chaosu a slepých uliček. Avantgardisté a experimentátoři, „tvůrčí“ v těchto uličkách, chtějí být průkopníci jakýchkoli všesvětových uměleckých názorů. Alespoň v případě hudby se tak jedná o rozumový kalkulus napsat něco jinak, co jiného experimentátora ještě nenapadlo, a stát se tak „světovým“. Má to ale zásadní háček: je to neposlouchatelné a zdraví škodlivé. Podle mého názoru to je zřejmě degenerace umění. Pro mě je tvůrčím základem období klasicismu a romantismu s „odpovědným“, tedy s velmi opatrným užíváním zejména harmonického „pozadí“ skladeb v duchu jazzových harmonizačních technik. Nabízí se tak zajímavé barvy zvuku. Ale nic nepřehánět! V tom je ta „odpovědnost“.

Hudbu jste studoval v České republice i v USA. Je rozdíl mezi výukou u nás a v Americe?

Je to už skoro padesát let. On vlastně ani žádný velký rozdíl být nemůže. Výuka je v zásadě vždy individuální. Ve třídě jste jenom vy a váš profesor. Nelze tedy nic skrýt nebo ošudit, pravda je okamžitě zřejmá. Pochopitelné že při orchestrální výuce se mohou některé postupy i mírně lišit, ale to není nic podstatného. Jenom pro upřesnění chci poznamenat, že v Praze jsem studoval tzv. instrumentální klasiku, zatímco na Berklee kompozici americké moderní hudby, tzn. především jazz. A do Bostonu jsem nemusel, neboť škola tehdy měla v Evropě svoji „kompoziční“ třídu v Rotterdamu.

Pojďte nyní zavzpomínat na vaše začátky. Jaká byla vůbec první skladba, kterou jste složil?

S aktivní kompozicí jsem vlastně začal až v době, kdy jsem ukončil svoji orchestrální činnost jako instrumentalista. Zpočátku to byly všelijaké transkripce či prostá aranžmá pro různé orchestry. A to byla výborná praxe pro „řemeslnou“ dovednost. Ono to zní strašně, ale je nadmíru důležité svoji instrumentační znalost řemesla držet na uzdě a opatrně ji dávkovat případ od případu. Jinak by vznikl jenom dort kočky a pejska. V těchto souvislostech ani nevím, která skladba byla první. A z těch programově zamýšlených to zřejmě byla zhudebněná starověká legenda na dobový text ze 13. století, který vznikl na území dnešního Španělska a jmenuje se „Los amantes de Teruel“. Na základě této starověké legendy napsal v 16. století svůj známý text o milencích z Verony také William Shakespeare. Takže žádní milenci z Teruelu a Verony, ale ze starověkého Řecka.

A jaké bylo vaše první působiště a jak na něj vzpomínáte?

Na svůj profesionální začátek vzpomínám s úžasem, kde se ve mně vzala ta odvaha hrát v symfonickém orchestru. Stále jsem ještě studoval a zdaleka jsem nebyl hotov. Kolegové zřejmě museli být značně velkorysí. Byl to Střeďochský symfonický orchestr v Poděbradech.

Máte za sebou bohatou kariéru a procestoval jste velkou část Evropy. Na jakou zemi nebo kulturu vzpomínáte nejraději?

Pokud budu soudit podle posluchačů v koncertních síních, tak se o nějakých rozdílech nedá mluvit. Všechny je, nás, spojuje stejný zájem o uměleckou hudbu z důvodů hlubších prožitků života, nacházení sebe sama a pravdy o smyslu života. Umělecká hudba je o pravdě, nikoli o slávě a penězích. Samozřejmě že se k takovému zájmu, který časem dozraje v nutnost, jedinec nedostane ze dne na den. Není ale třeba nad sebou lámat hůl. Nikdy není pozdě. To je však téma značně obsáhlé a zde pro něj není místo. Pokud ovšem odhlédnu od těchto posluchačů, zjistil jsem, že se kultury jednotlivých zemí mezi sebou vymezují především historicky. Současnost je všude stejná. Osobně se cítím dobře ve Španělsku a v Chorvatsku. Stále ale platí – všude dobře, doma nejlépe.

Evropa je plná různých hudebních stylů. Který z nich vám přirostl k srdci nejvíce nebo vás osobně při práci nejvíce ovlivnil?

Ono těch stylů (epoch) až tak moc zase nebylo. Začnu-li „dohlédnutelnou“ dobou a těmi základními hybateli, bylo to baroko (17. až 18. století), klasicismus (18. až 19. století), romantismus (konec 18. a 19. století) a hudba 20. století, která je již značně zaplněná pracemi různých avantgardistů, kteří tím spíše zakrývají nedostatek svého talentu. Jak z toho ven, by nám mohl ukázat snad jenom Wolfík Mozartů, kdyby se znovu narodil. Mně se líbí hudba všech epoch, stručně řečeno. Velkou inspirací je mně pak D. Šostakovič (1906–1975).

Hudba zábavná, tedy i pop music, má své kořeny v hudbě jazzové. Vznikla však potřeba prosté taneční písničky a zrodil se rokenrol. Z něho se pak začaly odvozovat styly v pop music. Ale i v této oblasti zábavy je dnes jasně patrný úpadek. Tato hudba mě jakkoli nemůže ovlivnit.

Jaké druhy skladeb skládáte nejraději a kolik jste jich za svoji kariéru složil? Na které dílo jste nejvíce hrdý a kde se případně posluchači mohou s vaším dílem setkat?

Rád „popisuji“ příběhy, případně domýšlím, co se mohlo stát jinak, kdyby... Mimo jiné jsem zkomponoval operu *Hanebnost (Disgrace)* podle námětu J. M. Coetzeeho (Nobelova cena za literaturu v roce 2000). Ta mně dala asi nejvíc práce, takže bych na ni měl být zřejmě i hrdý. Rozsáhlé jsou i *Tři španělské legendy*, které jsem zkomponoval do baletní

Vladimír Havlíček

foto archiv V. Havlíčka

podoby. Mimo svoji vlastní tvorbu mám i hodně autorizovaných transkripcí. Kolik toho všeho je, ani nevím. Nějak se mně to nechce počítat. S naším orchestrem koncertujeme pouze ve Španělsku a to je hodně velká země, takže u nás moje skladby živě slyšet nelze. Snad je něco na internetu.

V současné době se věnujete kompozici a funkci šéfdirigenta Orquesta Internacional de Praga, jehož zřizovatelem je Moneda Unica – Španělsko. Přibližte prosím čtenářům, o jakou hudbu a jaké těleso se jedná.

Jedná se o středně velký symfonický orchestr klasickeho nástrojového obsazení. Skládá se z hudebníků České filharmonie, Českého rozhlasu a Národního divadla v Praze. Jako sólisté s námi vystupují i operní pěvkyně a pěvci. Protože vystupujeme v zahraničí, hrajeme především české autory, samozřejmě i autory španělské a francouzské impresionisty.

V Libeznicích žijete již více než 40 let, sledujete i hudební život obce a kulturní akce, které se zde konají v čím dál tím větší míře?

Samozřejmě že sleduji vše, co se v obci děje. Narůstající aktivita obce v kulturní oblasti je nezpochybnitelná a je také nesmírně důležitá. Díky za to! Z ryze hudebního pohledu si velice vážím hudebních „akcí“, které se vážou ke kostelu sv. Martina. Byl jsem i mile překvapen, při vědomí všech provozních potíží, vznikem ZUŠ. Děti si také mají kde zapsportovat, a to za velmi kulturních podmínek, atd. Libeznice jsou prostě kulturní obcí.

Jaké místo v Libeznicích máte nejraději?

Posezení v tichu na naší zahradě. Jako asi každý na té své.

Děkuji za rozhovor, František Grunt

Dokončení ze strany 1

technikou. Nejen žáci v Rondelu a od září i v Neorondelu, ale především žáci druhého stupně, který bude umístěn v hlavní školní budově, získají moderní učebny, a to včetně šesti odborných. Sladit a hlavně doladit všechny potřebné koncové aktivní prvky včetně propojení s novou serverovnou znamenalo spolupráci projektantů dvou staveb. Bylo to náročné, ale konečný stav jistě ocení všichni,“ shrnuje výsledek několika měsíční intenzivní práce Pavel Many, který má jako zástupce ředitele právě veškerou IT techniku na starost.

Poslední červnový týden byl nejnáročnější pro vedoucí školní jídelny a její tým. Ve čtvrtek odpoledne začalo velké vyklízení kuchyně i jídelny. V pátek ráno přijeli zaměstnanci společnosti, která dodává vybavení do zcela nové velkokapacitní jídelny v Neorondelu, aby demontovali veškeré kuchyňské spotřebiče. Pár jich namontují v nové kuchyni, ale většinu museli odvézt. Nikoli do šrotu, ale po dohodě s vedením školy půjdou spotřebiče do tzv. komisního prodeje. „Jednalo se především o plynové sporáky a kotle, které už opravdu nevyužijeme. Nová kuchyň bude plně elektrifikovaná. Stěhovali jsme dva konvektomaty, jednu smažicí pánev a dva kotle. V nové kuchyni budeme mít novou multifunkční pánev, která nám při předvádcím provozu doslova učarovala,“ těší se na nový typ vaření vedoucí školní jídelny Martina Krumpolcová. „Je to sice jiný styl vaření, na který si budeme muset všichni zvyknout, ale bude to stát za to,“ dodává. Kromě nového vybavení dojde ke změně i na pozici vedoucího kuchaře. Ne, opravdu to není pře-

klep. Od 2. září povede školní kuchařský tým šéf-kuchař z jednoho nejmenovaného hotelu, se kterým přijde i jeho kolega. „Ačkoliv se školní jídelna nedá s hotelovou restaurací srovnávat ani v nabídce jídel, ani bohužel v peněžním ohodnocení, přesto možnost vést novou moderní kuchyň byla pro oba pány kuchaře velkou výzvou. Že mají chuť ukázat něco ze svého kulinářského umění i nám všem ve škole, to nám bylo doslova po chuti,“ těší se ředitelka školy. „Snad i dětským mlsným jazyčkům to přijde vhod,“ dodává s úsměvem Kateřina Lindová.

POSLEDNÍ ROZŠIŘOVÁNÍ LÍBEZNICKÉ ŠKOLY

Rekonstrukce staré školní budovy je bohužel tak rozsáhlá, že dva prázdninové měsíce na všechny stavební práce v žádném případě nestačí. Většina hlavně bouracích prací bude sice během léta dokončena, ale modernizace skoro poloviny kmenových tříd bude probíhat ještě do listopadu. „Bude to trochu připomínat hádanku o převážení vlka, kozy a zelí přes řeku,“ říká místostarosta obce Michal Doubrava. „Stavba má jasně daný plán, které třídy budou uvolňovány pro rekonstrukci. Počítají i s tím, že se budou některé chodby přepažovat, aby žáci nijak nepřišli do styku se stavebními pracemi. To, že je nevidí, však neznamená, že je ani neuslyší. To bude bohužel trochu náročné. Ale škola zvládla i přestavbu půdy za provozu, věřím, že zvládne i tohle,“ dodává. „Musíme ale zdůraznit, že tato rozsáhlá rekonstrukce a přestavba by měla

být poslední velkou stavbou v líbeznické škole. Leden 2020 by měl udělat poslední tečku za rozšiřováním kapacity ZŠ a ZUŠ Líbeznice,“ vysvětluje starosta obce Martin Kupka. „Líbeznice spolu s dalšími spádovými obcemi založily Svazek obcí pod Beckovem, který už nyní pracuje na projektu výstavby další školy v našem území. V září budeme mít k dispozici aktualizovanou demografickou studii, do které budou promítnuta nejnovější data jak z vývoje počtu dětí, tak i z plánovaných výstaveb v obci. Kde se bude opravdu nová škola nebo i více škol stavět, to ještě není jisté. Jedno ale mohu říct s určitostí – v Líbeznici to opravdu nebude,“ říká s úsměvem starosta.

A tak zatímco si děti a většina jejich učitelů dopřává zasloužené volno po náročném školním roce, školní budova se otřásá v základech. V jídelně a kuchyni nezůstane kámen na kameni, totéž v sociálních zařízeních. Před zadním vstupem se hloubí základy pro výtah. Sekají se drážky pro novou elektroinstalaci a rozvádějí se slaboproudé kabely. Ve třídách se odkrývají vrstvy lina na podlahách, aby se původním parketám vrátil zašlý lesk. Na svou výměnu čekají i dveře a okna nad nimi, která budou zazděna. A propos dveře – současné atypické se změní na typické 90 cm široké bezfalcové dveře. A tady je malinký zádrhel – jejich dlouhá výrobní lhůta nedokáže zajistit dodávku do zahájení školního roku. A tak se ptáme vás všech – nemáte doma nějaké přebytečné devadesátkové dveře na půjčení? Uvítáme zapůjčení 14 provizorních dveří, které po dodání nových čestně vrátíme. Děkuje.

-IČ-

TEMA

PROSTORY ARCHY SE V ZÁŘÍ OPĚT OTEVÍRAJÍ PRO SPOLKY A DALŠÍ ZÁJEMCE

Komunitní centrum Archa, které poslední školní rok sloužilo jako dočasná třída pro Základní školu Líbeznice, se od 2. září 2019 opět otevírá pro potřeby místních spolků a zájemce o prostory za účelem konání kulturních či pohybových akcí. V KC Archa se pravidelně scházejí líbezní zahradkáři, baráčníci, v minulosti zde bylo provozováno i mateřské centrum. V prostorách Archy probíhala i různá pohybová cvičení či akce líbeznické knihovny.

Zájemci o pronájem prostorů Komunitního centra Archa v ulici Martinova 142, v budově knihovny a lékárny, mohou využít volných kapacit k aktivitám vhodným vzhledem k velikosti a zázemí centra. Jde o pořádání sousedských setkání, besed, přednášek, malých koncertů, pohybových aktivit a akcí podobného charakteru.

Kontaktní osobou pro zájemce je
Petra Nováková, tel.: 773 054 922
email: petra.novakova190@seznam.cz.

Ceny za pronájem prostor jsou následující:

Neziskové organizace a spolky

10 Kč / hod.

Rodinné a privátní akce, komerční využití

100 Kč / hod.

Vzdělávací akce a kurzy

10 Kč / osoba / hod. (do 10 osob)

100 Kč / hod. (nad 10 osob)

Komunitní centrum Archa, Martinova 142, Líbeznice

foto Google

Ceník je rovněž uveřejněn na webových stránkách obce v sekci Komunitní centrum Archa.

ZE ŽIVOTA OBCE

JEDEME V TOM S VÁMI!

Tuto větu jste mohli vidět a slyšet v průběhu celého dne 29. června 2019 v Areálu zdraví v Líbezních. **KAVÁRNA MěLiBeKafe** oslavila své třetí narozeniny. Nebyl to sice „klasický termín“ oslavy, který byl v předchozích dvou letech o měsíc později, blíže k datu otevření, ale snažili jsme se jej více přizpůsobit návštěvníkům kavárny a věřili, že den po začátku prázdnin ještě nebudou všichni nastartováni na dovolenou.

Jako každý rok se k nám přidal spolek **MDA RIDE**. MDA RIDE pořádá největší motocyklovou charitativní akci v České Republice a veřejnou sbírku, jejichž výtěžek jde na individuální pomoc lidem se svalovou dystrofií, které sdružují asociace muskulárních dystrofií v ČR a PARENT PROJECT, a na podporu činnosti těchto organizací. „Jedeme v tom s vámi!“ je hlavní moto tohoto charitativního spolku.

MDA RIDE získává všechny své zdroje fundraisingem a využívá bezplatnou pomoc mnoha podporovatelů.

Letošní 11. MDA RIDE proběhla na Václavském náměstí 22. 6. 2019 a skončila s úžasným výsledkem celoroční práce předsedy a zakladatele MDA RIDE, kterým je Josef „KÁDA“ Kadeřábek, a celého jeho týmu ve výši 1 628 000 Kč, který poputuje na ty správná místa. I vy můžete být dalším přispěvatelem!

MOTOCYKLOVÁ CHARITATIVNÍ AKCE

U nás v Líbezních jsme mimo zmiňovaného „KÁDI“ a jeho úžasného týmu mohli 29. 6. 2019 přivítat také jednu z mnoha tváří MDA RIDE, motocyklového novináře, fotografa, cestovatele a dobrodruha Jaroslava Šímu, který si oslavu narozenin KAVÁRNY MěLiBeKafe, spojenou s vyhodnocením akce na Václavském náměstí, nenechal ujít již druhým rokem.

Motorkáři i vozíčkáři společně „na kolech“

foto -jb-

Letos jsme si k oslavě nadělili mimo dětského divadla Volfi a vystoupení kouzelníka, jímž byl Pepa Kaiser, dívčí rockovou skupinu Angelic Project, která má velmi blízký vztah k motorkám, jež na oslavě jako každoročně nemohly chybět. Dalším velkým překvapením a vyvrcholením oslavy byl ohňostroj, který zajistil Pavel Turek. Poděkování za uspořádání akce patří i Milanu Nedvědovi a obci Líbeznice.

Abychom ovšem jen neoslavovali, ale také mysleli na ekologickou udržitelnost a budoucnost kavárny, tak ke dni oslavy bylo zrušeno užívání jednorázového plastového nádobí, jako jsou brčka, příbory, misky... Nahradili jsme je ekologickou recyklovatelnou a kompostovatelnou variantou. I přes několikanásobně vyšší pořizovací náklady věříme, že „víme, proč to děláme“.

Již loni se nám podařilo zrušit jednorázové plastové kelímky a můžete se u nás setkat jen s vratnými, omyvatelnými na zálohu. Jsme velmi rádi, že se „k nám“ přidalo i zastupitelstvo Líbeznice a používají a podporují tuto variantu i při občasných akcích.

Jak jste se již mohli doslechnout, v budoucnu bychom rádi rozšířili služby kavárny a Líbeznice by se mohly dočkat i vlastní sauny.

Na prázdninovou sezonu jsme si pro vás připravili hudební léto MěLiBeHraní. V srpnu nás čekají tři vystoupení místních i přespolních kapel vždy od 19 hodin.

8. 8. 2019 – AKORDMAN

22. 8. 2019 – ŠAVLOZUBÝ PONOŽKY

29. 8. 2019 – ROCKOVAL

Věříme, že když se něco dělá tak, jak má, má to smysl. Tři roky věnované kavárně ovšem mají i druhou stránku věci a tou je ztráta času věnovaného rodinně a svému zdraví. Proto nás prosím omluvte, když kavárnu najdete občas uzavřenou, a i přes to nám zachovejte přízeň, které si velmi vážíme.

Zdroj: Oficiální stránky MDA RIDE a KAVÁRNA MěLiBeKafe

J.B.

OBECNÍ POLICIE

Z HLUCHONĚMÉHO SE VYKLUBAL PODVODNÍK

V průběhu měsíce června přijali strážníci Obecní policie několik oznámení o tom, že na silnici I/9 u stavby kruhového objezdu se u vozidel, která če-

kají na semaforu, pohybuje muž, který řidičům rozdává lístky, na nichž je napsáno že se nejedná o žebrání, že je hluchoněmý a tímto prosí o finanční příspěvek 40 Kč za vonný stromeček do vozidla. Vzhledem k tomu, že projíždějící řidiči věc většinou oznámili jako informaci až po několika minutách nebo i hodinách, nedařilo se na místě muže ztotožnit a prověřit.

Dne 21. 6. projíždějící řidiči kontaktoval tísňovou linku policie a operační důstojník na místo vyslal hlídku OP Líbeznice, které se na místě podařilo za-

jistit dvě osoby, muže a ženu. Osoby byly vyzvány k prokázání totožnosti a podání vysvětlení k jejich činnosti. Pro strážníky nebylo překvapením, když zjistili, že údajně hluchoněmý muž a jeho partnerka jsou rumunské národnosti, kteří si takovým způsobem chtěli přivydělat na důvěřivých lidech. Po nezbytných úkonech, jako je prověření, zda osoby neprocházejí pátráním v databázi PČR apod., byla oběma výtečníkům příkazem na místě uložena pokuta za přestupek proti majetku.

Rudolf Sedlák

VLOUPÁNÍ DO DOMU MU NEVYŠLO

Policisté se strážníky dopadli v Líbezních muže, který se chtěl vloupat do domu. Během pondělního dopoledne 17. června se sedmatřicetiletý muž po-

kusil vloupat do rodinného domku v Líbezních. V dopoledních hodinách vešel na neoplocený pozemek rodinného domu a snažil se otevřít si jedno z oken, což se mu zcela nepovedlo.

Podezřelého chování neznámého muže si všiml jeden z obyvatel, kterému nebylo lhostejné, co se děje. Neváhal a ihned přivolal policii. Společně s policisty se během krátké chvíle na místo dostavili i místní strážníci. Podle popisu zadrželi policisté z Odoleny Vody a strážníci obecní policie podezřelého muže, kterému bylo na základě důkazů ještě

téhož dne sděleno podezření ze spáchání přečinu krádeže ve stadiu pokusu.

Díky všímavosti občana a jeho zájmu o dění v okolí byl muž dopaden. S trestnou činností se nepotýkal poprvé, jednalo se o recidivistu. Tento případ ukazuje, že pouhý jeden telefonát může zabránit v páčení trestné činnosti a ochránit nejen majetek druhého.

Eva Hašlová

HURÁÁÁÁ NA PRÁZDNINY

Konec školního roku bývá téměř ve všech školních zařízeních hektický. I u nás ve školce jsme během měsíce května a června měli plné ruce práce. Již od počátku májového měsíce jsme každý den nacvičovali pásmo pro naše maminky k jejich svátku. Bohužel letošní druhou květnovou neděli všechny velmi potrápilo studené a deštivé počasí. Proto jsme Zahradní slavnost museli odložit na jiný termín.

Ale mezitím jsme stihli absolvovat letní školku v přírodě. A to hned ve dvou skupinách. První skupinka odjížděla koncem května do Pece pod Sněžkou. Paní učitelky již předem věděly, že jarní sluníčko dělá drahoty a bohužel se nebude smát ani v avizovaném týdnu. Proto pro děti naplánovaly spoustu aktivit i pro „mokrou“ variantu. Celý týden byl veden v duchu „Cesty za vodníkem“. Poslední den se děti s tímto zeleným mužíčkem setkaly. Přesto se všechny dušičky vrátily domů v plném počtu, obohačené o plno zážitků.

Druhá skupinka dětí odjížděla první červnovou nedělí do Hamru u Třeboně. Na toto místo se školka vypravila již potřetí. Počasí se umoudřilo, takže si děti mohly naplno užít krásy okolní přírody. Týden byl pojat v duchu „Indiánského léta“. Poslední den se s malými líbeznickými indiány přišel rozloučit náčelník zdejšího kmene.

Třináctého června v mateřince nastal opravdu sváteční den. V pozdějších odpoledních hodinách se v jednotlivých třídách paní učitelky proměnily v kostymérky, maskérky, kadeřnice. Všechny děti se změnily v krásný herecký tým. Od 17 hodin začalo

Na cestě za vodníkem

foto archiv MŠ

na pódiu základní školy vystoupení věnované předešlým maminkám. Představení bylo tentokrát pojato podle charakteristického zaměření jednotlivých tříd. Jako první se představili vědátři v bílých pláštích z modré (polytechnické) třídy s písní „Statistika věda je“. Ihned poté nastoupila třída oranžová (dramatická) s překrásným a zároveň dojemným pásmem „Mateřinka“. Červená (výtvarná) třída převlečená za malíře se představila básní s pohybem. Žlutá (sportovní) třída rozpohybovala svoje těla při spartakiádě sestavě „Poupata“. Vystoupení uzavřela zelená (hudební) třída – krojované děti nám zazpívaly a zatáčely lidové písně.

A protože jsme tento den považovali za opravdu sváteční, využili jsme výjimečné odpoledne k rozloučení s našimi předškoláky. Každé dítě, které v letošním školním roce z mateřské školy odchází, bylo pasováno na řádného předškoláka. Vše bylo zpečetěno šerpou. Děti dostaly na památku krásné fotoknihy. A každý jednotlivce i pár dobrých rad od paní učitelky.

Naším předškolákům přejeme úspěšný vstup do základní školy a všem krásné léto!

Jiřina Svobodová

OPIS Z OBECNÍ KRONIKY

XIV.

Při renovaci rybníku r. 1932 vysadil Josef Říha 7 topolů vlašských podél strouhy a několik vrb u rybníku. Dalších 15 smutečních vrb koupil a zasadil Jaroslav Černý z č. 1 r. 1944.

Devět topolů podél strouhy (potůčku) od čp. 65, 48 sázel okrašlovací spolek r. 1943. Když tehdy někdo zúmyslně 1 topol ulomil, připevnil jsem na zbylý pahýl nápis:

KTERÝ HOLOMEK ZLOMIL TEN STROMEK?

XV.

Vojtěch Rakous, obchodník s obuví v Libni a spisovatel povídek o židech, narodil se ve Staré Brázdě r. 1862 a zemřel r. 1935. Jeho bratr Josef měl pak v rodšti obchod. Vojtěch Rakous píše v časopise Rozvoj asi takto:

„Ze Staré Brázdě jsem chodil jako chlapec do Líbeznice ke strýci Österreichovi, jenž měl obchod v čp. 3. Tento strýček byl tuze pobožný a přísný. Svou rodinu i příbuzné nutil k modlitbám a náboženským úkonům. Proto měl málo přátel. Přesto se těšil značné autoritě, a co on rozhodl, to platilo bez odvolání; přitom dodržoval ortodoxní židovské předpisy ažaž.“

Například u strýce i u nás byly lžice na maso označeny bílou tkaničkou, lžice na maso měly černou

tkaničku. A ty lžice se nesměly zaměnit, jinak by neposluchovi upadla paže až po samé rameno. A toho strašného trestu jsem chtěl jednou docílit u své sestry, jež mi hodila do rybníka mou nejmilejší hračku. Když sestra měla jíst kyselé mléko s chlebem, tajně jsem jí podstrčil masovou lžici, na níž jsem uvázal bílou tkaničku. Nyní jsem s napětím čekal, jak sestře bude paže opadávat od ramene. Avšak úžasem mě naplnil objev, že nic takového se neděje, dokonce sestra si vyžádala ještě jeden hrnek mléka. Tím jsem byl tuze zklamán a zvklán ve své klukovské víře k moudrosti strýcově.

Taky se mi nic nestalo, když jsem skrytě pojedl veprového masa u sousedů, kteří zabíjeli každý měsíc.“

Výstava Vojtěcha Rakouse-Oesterreicha byla r. 1959 umístěna v židovském muzeu v Praze I. Červená ulice u Pařížské, Vysoká synagoga. Vystaveny tamže i Josefa Lady obrázky k Rakousovým povídkám.

XVI.

Václav Beneš Třebízský se narodil r. 1849, otec byl krejčí v Třebízi, byl písmák, voďoval procesy až na Svatoj Horu. Václav chodil do školy ve Kvílicích, pak do hlavní školy ve Slaném a tamže do gymnasia nižšího. To 4 roky šlapal denně do Slaného 2 hodiny a zpět do Třebíze 2 hodiny. Vyšší gymnasium vychodil v Praze jako chovanec arcibiskupského konviktu. Tu prožil r. 1868 slavnost i výtržnost při kladení základního kamene Národního divadla. Jako alumnus semináře (majstr) uklouzl doma o vánocích na náledí a vymkl si nohu v kyčelním kloubu. Potom ještě v bohosloveckém učilišti nastýdl, léčil se sice v Teplicích, ale noha vymknutá se zkrátila a Beneš dopadal na levou nohu celý život. Na kněze byl vysvěcen r. 1875; otec zemřel měsíc předtím. Václav pak kaplanoval 3 měsíce v Litni, churav se vrátil k matce, v březnu

Václav Beneš Třebízský

foto Google

1876 pak nastoupil do Klecan, kde za 2 roky stonal na zápal plic. V r. 1882 zemřela mu drahá máti.

Roku 1883 V. Beneš Třebízský vypomáhal na Líbeznické faře (kolatuře) a s řídícím učitelem Pavelkou hrával dueta.

Prázdniny sice trávil v Alpách, ale potom se nešetřil, psal po nocích – 90 historických povídek – a v prosinci 1883 nové chrlení krve jej přivedlo na pokraj hrobu. Léčil ho i dr. Josef Peller z Měšic. Když mu už vlasy zbělely a dýchání se zhoršilo, odjel 3. června 1884 do Mariánských Lázní, kde ho 14. června stihlo na ulici prudké chrlení krve a 20. června 1884 zemřel. Byl pohřben na vyšehradském hřbitově.

AD

 OBECNÍ KNIHOVNA

PŘÍBĚHY ŽEN, KTERÉ VYNIKALY V PRŮBĚHU STALETÍ

II.

Francesca Caccini se narodila 18. září 1587 ve Florencii. Byla to nadaná italská skladatelka, zpěvačka, loutnístka, básnička a učitelka hudby. Jejím otcem byl Giulio Caccini, který rovněž skládal hudbu a byl členem Spolku bardů, nazývaného také Florentská camerata. V mládí Francesca vystupovala s rodiči a sestrou Settimii a dalšími žáky svého otce, soubor se jmenoval Le donne di Giulio Romano a často vystupovali na medicejském dvoře. Později na tomto dvoře působila jako učitelka hudby, zpěvačka a skladatelka komorní hudby. Byla nejlépe placeným hudebníkem u dvora. Pomáhala jí i přízeň Kristiny Lotrinské, která tehdy vládla ve Florencii jako regentka.

Dochovalo se velmi málo jejích skladeb. V roce 1618 byla zveřejněna sbírka třiceti šesti písní pro dvojhlas – soprán. V tomto díle je obsažena sbírka písní a madrigalů různých dobových stylů v italštině a latině na církevní i světské texty.

Její opera *La liberazione di Ruggiero* je nejstarší dochovanou operou od ženy-skladatelky.

Francesca Caccini byla dvakrát provdána a měla dvě děti. Když ovdověla podruhé, vrátila se do služeb medicejského dvora. Zde působila jako učitelka hudby princezen rodu Medicejů. Datum úmrtí se neví. Služby medicejského dvora opustila roku 1641 a po tomto datu již o ní není žádná dochovaná zmínka.

Francesca Caccini

foto Google

Barbara Strozzi se narodila 6. srpna 1619 v Benátkách do rodiny právníka a básníka Giulia Strozziho, který velmi podporoval její hudební talent. Studovala u hudebního skladatele Cavallioho a její otec založil hudební spolek *Academia degli Unisono*, aby Barbara mohla rozvíjet a prezentovat své hudební schopnosti.

Svá díla na rozdíl od jiných mužských i ženských skladatelů vydávala samostatně, nikoli ve sbírkách s jinými autory. Většina jejích písní je psána pro soprán. Hudebně jsou její písně zakotveny ve stylu *seconda pratica*.

Byla ceněna nejen pro svou hudbu, ale i pro nesporné básnické kvality. K jejím nejznámějším dílům patří *Cantate e ariette*, *Il primo libro di madrigali* nebo *Sacri musicali affetti*. Zemřela v Padově 11. listopadu 1677.

/zdroj Wikipedia, internet/

AD

 LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

10. 7. 1871 narozen francouzský spisovatel, kritik a esejista Marcel Proust – *Dnové četby*, *Hledání ztraceného času*

10. 7. 1931 narozena kanadská spisovatelka Alice Munroová – *Už dávno ti chci něco říct*, *Drahý život*, *Láska dobré ženy*

23. 7. 1926 narozen český prozaik, fejetonista, publicista Ludvík Vaculík – *Sekyra*, *Český snář*, *Stará dáma se baví*

26. 7. 1856 narozen anglický dramatik, prozaik a esejista George Bernard Shaw – *Pygmalion*, *Živnost paní Warrenové*, *Dům zlomených srdcí*

ANGLIČTINA NĚMČINA

- kurzy pro děti i dospělé
- individuální výuka
- doučování

Tel.: 724 755 149

www.zivaanglictina.cz

Příprava na akreditované zkoušky Cambridge English

Bydlím tady,
s Vámi

**Domov je dar,
který když najdeme,
jsme nejbohatší.**

Nevíte si rady s prodejem/koupi/
pronájmem nemovitosti?

Nevíte za kolik můžete prodat/koupit/
pronajmout nemovitost?

Nevíte jak připravit nemovitost na
prodej/pronájem?

Potřebujete zajistit prodej/koupi/
pronájem bez stresu a
chcete ušetřit čas a peníze?

Máte jakékoliv dotazy ohledně
nemovitosti?

Ráda poradím, pomohu, zařídím.

Olga FILKOVÁ
Vaše realitní makléřka

M: +420 777 011 781
E: olga.filkova@re-max.cz

RE/MAX Anděl
Ostrovského 253/3
150 00 Praha 5 - Smíchov

RE/MAX
Anděl

STONOŽKA LÍBEZNICE, O. S.
VŠECHNY SRDEČNĚ ZVE NA AKCI

Líbeznický **koloběh**

sobota 31. srpna 2019
Areál zdraví v Líbeznicích

Líbeznický koloběh

netradiční závod dvojic na 10 km:
jeden jede, druhý běží, s výměnou na trase

9.30 začátek registrace

10.00 start prvních závodníků

Zumbadance pod širým nebem

10.30 pro velké i malé tanečnice

Startovné pro Koloběh — **100 Kč/dvojice**.

Registrace závodníků a více informací — www.libeznickýkolobeh.cz.

Akce se koná za laskavé podpory obce Líbeznice.

a jiné sportování

*Obujte
tenisky,
oblékněte
tepláky
a pojděte si
společně
zasportovat,
nebo nás jen
povzbudit!*

Kalendář akcí pro rok 2019

- 20. 7. Sejdeme se na náměstí
- 24. 8. Country večer
- 31. 8. Líbeznický koloběh
- 31. 8. Den otevřených dveří nové školní budovy
- 7. 9. Posvícení
- 14. 9. Vinný košť
- 5. 10. Diskotéka Na Chrupavce
- 12. 10. Vejšlap povodím mratínského potoka
- 2. 11. Podzimní běh na Duhovce
- 15. 11. Oslava 30 let svobody a demokracie
- 23. 11. Zahajovací ples
- 1. 12. Vánoční trhy a koncert v kostele sv. Martina

LÍBEZNICE MAJÍ SVOJI TURISTICKOU VIZITKU

Od června se Libeznice zapsaly na seznam míst, které mají svoji turistickou vizitku. To je nálepka velikosti 9 x 5 cm, která zobrazuje dominantní líbeznické stavby – kostel sv. Martina, budovu školy Rondel, halu Na Chrupavce a obecní úřad. Za krásné fotky vizitka vděčí líbeznické fotografce Petře Hajskové.

Nápad turistických vizitek pochází z Liberce, kde v roce 2008 vznikl projekt Wander Book. Hlavním cílem projektu je podpořit vášně k turistice, motivovat k cestování a usnadnit objevování nových míst s možností zaznamenat si své zážitky. Turistické zajímavosti jsou prezentovány právě na turistických vizitkách, které se dají sbírat a lepit do Turistického deníku. Vznikne tak originální album s nálepkami, razítky a poznámkami, které se vejde do každého batohu a slouží jako cestovní deník. Turistické vizitky mohou sloužit také jako motivátor k vymýšlení a realizaci rodinných výletů.

V současné době existuje přes 10 000 míst v České republice, která mají svoji turistickou vizitku. Projekt se rozšířil i do zahraničí, kde se vizitkám říká Wander Card, a lze je zakoupit například na Slovensku, v Německu, Polsku, Rakousku a Maďarsku. Kromě vizitek se zajímavými místy existují i osobní vizitky, vizitky událostí nebo skupinové vizitky.

Libeznice mají základní turistickou vizitku, která je k dostání na obecním úřadě, v místní knihovně nebo v kavárně MěLibeKafe v Areálu zdraví. Vedení obce se rozhodlo vizitku pojmout jako propagaci obce a vizitka je tak všem zájemcům na uvedených místech k dispozici zdarma, ideálně po předložení Turistického deníku a v počtu jedna vizitka na jeden deník.

František Grunt

